

2/2021

Polku

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan lehti 24.3.2021

Anttola / Haukivuori / Ristiina / Ristimäki / Savilahti / Suomenniemi

S. 4 Vaikein on ollutkin parasta

*Yritetään olla
toiveikkaita s.6*

*Pääsiäinen ja
iankaikkisuus s.8*

*Pullantuoksuinen
kirpputori s.10*

Pääkirjoitus

Virtuaalisesti

VIIME KESÄNÄ TEIN päätöksen, etten kirjoita tautitilanteesta mitään. Jouduin pyörittämään päätökseni; syksyllä oli jo nähtävissä, että tilanne ei helpotu. Seurakunnan ydintä ovat kohtaaminen ja kokemukset, yhteiset tilaisuudet. Niitä rajoitetaan taas. Onneksi on tietotekniset välineet, joiden kautta voi osallistua ja iloita näkemästään ja kuulemastaan.

Maaliskuun 7. päivä videoimme uuden tuomiorovastimme virkaan vihkimisen ja haastattelun. Ne ovat edelleen katsottavissa netissä. Vuosi sitten perutut Karjalan Liiton juhlamessu sekä Talvisodan muistotilaisuus järjestet-

tiin 14.3. kirkolla myös virtuaalisesti. Olitte hengessä mukana.

Pääsiäisen ajan jumalanpalvelukset tullaan lähettämään seurakunnan YouTubeissa. Pyrimme kuitenkin järjestämään ehtoollisen vieton mahdollisuuden kirkoissa, myös ilman messua. Rajoituksista huolimatta muistutan, että metsään saa vielä mennä porukalla. Myös kävely hautuumaan rauhoittavassa ympäristössä sopii pääsiäisen henkeen. Sytytä vaikka kynttilä haudoilla.

Veikko Hiiri
päätoimittaja

Tuomiorovastilta

Rakkaat seurakuntalaiset

Täällä sitä nyt ollaan, kauniissa Mikkelin maisemissa. Olen miehieni kanssa sopeutunut hyvin uuteen kotiimme. Saimme kodiksemme kauniin Susinien "pappilan". Nautimme maisemien lisäksi uimisesta ja kalastuksesta. Tästä ympäristöstä saan voimaa myös työhöni Mikkelin kirkkoherrana. Toivon mukaan saan myös edeltäjäni tavoin jäädä eläkkeelle tästä virasta.

Olen iloinen seurakuntamme työyhteisöstä. Avoimuus ja pyrkimys asioiden eteenpäin viemiseen kuvaavat mielestäni yhteisöämme ja luottamustoimiamme hyvin. Isossa seurakunnassa asiat kuitenkin etenevät hitaammin kuin pienemmissä. Tähän minun on opeteltava.

Teitä seurakuntalaisia en ole vielä päässyt paljoakaan tapaamaan. Toivon ettette loukkaannu, jos en heti tunnista teitä tai muista nimeänne. Tulkaa juttelemaan mieltänne askarruttavista asioista, tai muuten vain esittäytymään. Toivon, että te seurakuntalaiset rohkeasti esittäte toivomuksianne ja myös annatte palautetta. Katsotaan yhdessä, mitä asioille voi tehdä. Seurakunnan työ on ryhmätyötä, jossa mukana ovat työntekijöiden lisäksi seurakuntalaiset ja luottamushenkilöt.

Kolmantena paastonajan sunnuntaina piispa **Seppo Häkkinen** asetti minut Mikkelin tuomiorovastin virkaan, ja kysyi: "Tahdotko Jumalan avulla pysyä lujana tässä kirkon uskossa ja vahvistaa siinä seurakuntalaisia? Tahdotko hoitaa tätä virkaa oikein ja uskollisesti Jumalan sanan ja kirkkomme tunnustuksen mukaisesti? Tahdotko pitää tässä seurakunnassa huolta siitä, että evankeliumia julistetaan ja opetetaan

puhtaasti, sakramentteja jaetaan Kristuksen asetuksen mukaisesti ja seurakuntaa hoidetaan kirkkomme järjestyksen mukaan? Tahdotko edistää kaikkea, mikä rakentaa seurakuntaa, ja elää niin, että olet esikuvana seurakunnalle?"

Näihin kaikkiin kysymyksiin vastasin "tahdon". Kirkkoherran tehtävänä on johtaa seurakunnan hengellistä elämää ja toimintaa. Hän vastaa seurakunnassaan siitä, että Jumalan sanaa julistetaan ja opetetaan puhtaasti, että sakramentit hoidetaan oikein ja että seurakunnassa huolehditaan diakoniasta, lähetystehtävästä, sielunhoidosta ja kristillisestä kasvatuksesta. Kirkkoherran on pidettävä seurakunnan muiden työntekijöiden sekä luottamushenkilöiden kanssa huolta siitä, että kaikki tapahtuu hyvässä järjestyksessä, ja Jumalan tahdon mukaan. Tässä Jumala minua ja muita auttakoon.

Haluan toivottaa teille, rakkaat seurakuntalaiset, Pyhän kolmiyhteisen Jumalan runsasta siunausta, ja pääsiäisen iloa!

Arja Huuskonen
tuomiorovasti

PS. Parhaiten minun tavoittaa seurakuntakeskuksesta maanantaista torstaihin, tai työpuhelimestani 040 0143301, johon kannattaa jättää viesti, ellen ole vastaamassa. Tapaamisajan voi varata myös kullannarvoiselta sihteeriltäni Eija Lehtoselta, 0400143303 tai lähettämällä viestin sähköpostiini arja.huuskonen@evl.fi. Vapaapäiväni ovat yleensä perjantai ja lauantai sekä sunnuntai kerran kuussa.

Polku 2/2021

Tämä lehti on hieman ohuempi kuin normaalisti. Tautitilanteen kiihtyessä on seurakunnan toimintaa paikan päällä supistettu. Näin ilmoitussivuja on vähemmän, kuin yleensä. Ilksemme olemme saaneet uusia henkilöitä ja esittemme heidät lehdessä. Toivottavasti saamme pian kohdata livenä.

Facebookissa on viikoittain Hyvän mielen somejulkaisu sekä pappien blogi. Myös erilaisia tunnelmapaloja tilaisuuksista ja tuoreimmat päivitykset tapahtumien tilanteesta löydät sieltä. Ota seurantaan Instagram-tilimme mikkelin_seurakunta ja pääset näkemään kuvapaloja seurakunnan ja seurakuntalaisten arjesta ja juhlasta. Podcast-ohjelmien sarjassa kohdataan mielenkiintoisia ihmisiä ja keskustellaan elämästä ja kuolemastakin polkulehti.fi/podcastit

YouTube-kanavaltamme löydät verkkokirkot ja hautausvideot. Jumalanpalvelukset toimitetaan verkossa. Kanavalle pääset suoraan tämän **QR-koodin** kautta.

Mikkelin kirkkoherranvirasto palvelee etänä
Toistaiseksi asioimme vain puhelimitse ja sähköpostilla
ma–pe klo 9–12 ja 13–14
kaste- ja vihkiasiat p. 0400 143 282
hautausasiat p. 0400 143 281
kirkkoherranvirasto.mikkeli@evl.fi

Yhteystietoja
Seurakunnan vaihe: 0400 143 300
Käyntiosoite: Savilahdenkatu 20, Mikkel
Postiosoite: PL 21, 50101 Mikkel
S-posti: kirkkoherranvirasto.mikkeli@evl.fi
Fax: 015 336 180

Polku

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan tiedotuslehti

Julkaisija
Mikkelin tuomiokirkkoseurakunta
Päätoimittaja
Veikko Hiiri, 0400 143 278, veikko.hiiri@evl.fi
Seurakunnan ilmoitukset
Hanna Räinen, 0400 143 277, hanna.raina@evl.fi
Ulkoasu ja taitto
TK mediatlo Oy
Kannen kuva Kari Rossi
Paino PunaMusta Oy
Painos 26 000
Jakelu Suomen Suorajakelu Oy ja Posti Oy

Seuraava lehti ilmestyy 26.5.2021
Ilmoitusaineistot to 6.5.2021 mennessä

Parasta työssäni on lapset. Nuo pienet ihmeet, sanoo Sallanoora Paajanen.

Seurakuntalaisten avuksi on kevään ajaksi otettu lisävoimaa. Määräaikaisiksi palkattiin kolme juuri vihittyä pappia sekä lastenohjaaja.

Uusia kasvoja seurakunnassa

KUVAT: Kari Rossi

SALLANOORA PAAJANEN

Aloitin lastenohjaajana ja töiden ohella suoritan yhteisöpedagogiopintoja Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa. Työpaikkana seurakunta on tuttu ennestään, joten tänne oli helppo tulla. Illoista vastaanotosta tuli tervetullut ja koitoisa olo.

Parasta työssäni on ehdottomasti lapset. Nuo pienet ihmeet, joiden kasvua ja kehitystä saa tukea, sekä olla lapselle läsnä turvallisena aikuisena. Lasten kyky antaa välitöntä ja rehellistä palautetta omasta työstä on mahdollista ja sitä arvostaa isosti tässä hommassa. Työkavereiden tuki ja tsemppaus on ollut myös aivan huikeaa, kiitos siitä heille!

MINNA KYRKKÖ

Mikkeli oli minulle aivan uusi tuttavuus, mutta ihastuin kaupunkiin ja sen ihmisiin heti. Sanoin miehelleni, että tuonne päätyisin mielelläni. Ilkoseni näin kävi! Minulla on 30-vuotinen työhistoria ravintola-alalla. Viimeksi ravintopalvelupäällikkönä Tampereen kaupunkilähetyskeskässä (TampereMissio). Teologian opinnot suoritin Helsingin yliopistossa 2017–20.

Tuomiokirkkoseurakunta vaikuttaa todella mukavalla. Vaikkakin nyt kanssakäymiset ovat aika vähäisiä, moni lämmin ja aito kohtaaminen on jo jäänyt sykähdettävänä mieleen. Ensimmäiseksi hämmästyin seurakunnan suuruudesta. Ihmisten kohtaaminen ja työn merkityksellisyys kokemus on parasta. On etuoikeutettua saada olla mukana elämän käännekohtissa, niin illoissa kuin suruissa sekä välittää Jumalan rakkautta ja armoa.

Olen kolmen lapsen vähän höpsähtänyt mummu. Innostun helposti uusista asioista ja rakastan hyviä keskusteluita sekä sukien kutomista. Tietyllä tavalla kudon saajalle niihin mukaan hyviä ajatuksia, rukouksiakin.

SARI REINIKAINEN

Mikkelin hiippakunnasta avautui vuoden sijaisuus sairaalasielunhoidosta. Se on ollut ammatillisen unelmani opintojen alusta lähtien. Olen aiemmalla ammatillani sairaanhoitaja ja ennen teologian opintojani työskentelin terveydenhuollossa sekä kolmannen sektorin palveluksessa, Suomen Syöpäyhdistyksessä. Teologian maisterina olen tehnyt sijaisuuksia sairaalasielunhoitoon Helsinkiin ja Raumaan, kokemusta on Oulustakin.

Mikkelissä kiinnitti huomion työkalareiden lämmin ja ystävällinen vastaanotto. Työ sairaalasielunhoidossa haastaa kohtaamaan ihmiset erilaisien kriisien keskellä, mutta juuri ihmisten viereillä viipyminen ja kulke-

minen on työssäni parasta.

Ystävät sanoisivat, että minut tunnustaa humorintajusta ja värikkäistä tarinoista. Tunnustan, että voin katsoa samoja vanhoja elokuvia yhä uudelleen, koska ne ovat minulle ikuisesti ensi-iltoja! Erityisesti pidän vanhoista kotimaisista, kuten *Komisario Palmu* -trilogiasta (ei ole tarvetta uusille versioille!) Samoin voin lukea tai kuunnella Mika Waltarin tuotantoa aina uudelleen, kertausmielessä.

TIMO KANGAS

Valmistuin viime joulukuussa teologian maisteriksi ja päätin myös valita alaa. Olen edelleen helsinkiläinen ja perheeni asuu Helsingissä, missä käyn vapaapäivinä. Kasvatustieteen maisterina ja luokanopettajana olin pitkään Helsingin kaupungilla. Sitä ennen työskentelin Kansan Raamattuseuran opiskelijatyöntekijänä Jyväskylässä.

Ihmiset Mikkelissä ovat olleet ystävällisiä ja avuliaita. Tuomiokirkkoseurakunta on tuntunut työpaikalle, johon on ollut helppo tulla. Täällä on työlleen omistautuneita ihmisiä. Parasta työssäni on ollut tapaamani seurakuntalaiset, savolainen välittömyys miellyttää. Toivon, että voitaisiin taas järjestää messuja, jumalanpalveluksia ja muita tilaisuuksia. Pastorin työ on mielestäni parhaimmillaan kontaktitilaa. Harrastan kuntoliikuntaa, taidetta ja olen innostunut kokkailemaan kotona.

Uutisia

Alue seurakunnat 2021

Kunkin alue seurakunnan aluekappalainen toimii alueneuvoston puheenjohtajana. Alueneuvosto valitsee keskuudesta varapuheenjohtajan.

Antola: Anniina Korhonen, Tapani Korhonen, Heli Pöllänen, Veera Salminen ja Mika Salonen, varajäseniksi Matti Malinen ja Outi Kokko.

Haukivuori: Jorma Hannula, Ahti Kohvakka, Tuula Kohvakka, Piia Niilo-Rämä ja Leena Teittinen, varajäseniksi Pentti Mäki ja Helena Manninen.

Ristiina: Tero Haiminen, Jenni Kolmisoppi, Jouko Nousiainen, Arto Paasonen, Paavo Puhakka, Marjukka Riikonen ja Kirsi Töyrynen.

Ristimäki: Pirjo Heinonen, Markku Hokkanen, Martti Juutilainen, Tarja Kauppinen, Kirsi Kärkkäinen, Johanna Lindbohm, Kari Lehtola, Jari Rahikainen, Merja Syrjänen ja Maija Toivonen, varajäseniksi Päivi Falkenbach, Jukka Maholin ja Petter Pusa.

Savilahti: Kalle Ervasti, Heikki Haukijärvi, Anja Heikkilä, Sami Jumppanen, Anu Onttonen-Savolainen, Sini Soljasalo, Raija Suominen ja Veli-Ville Varneslahti, varajäseniksi Erja Haukijärvi, Marja Jatakari, Aulis Karstunen ja Keijo Siitari.

Suomenniemi: Sirpa Halinen, Keijo Härkänen, Veijo Jääskeläinen, Tiina Pakarinen ja Seppo Sillman, varajäseniksi Aila Hakuli, Minna Kiesilä ja Ossi Liukkonen.

Kiinteistöjä maalataan

Kirkkoneuvosto päätti valita Ristiinan kirkon, kellotapulien ja ulkoaraston julkisivujen sekä Suomenniemen kirkon ja kellotapulien julkisivujen huoltomaalauksen urakoitsijaksi Härmän Maalaus t:mi Kauko Keskinen.

Ympäristötoimikunta 2021-22

Kirkkoneuvosto asetti toimikaudekseen ympäristötoimikunnan. Sen tehtävänä on kehittää kaikkea seurakunnan toimintaa ympäristön kannalta kestävämmäksi. Osmo Luukkonen (puheenjohtaja), diakonissa Mari Ylönen, tiedottaja Krista Eskelinen, kiinteistöpäällikkö Arto Vartiainen, ylipuutarhuri Jaana Nyström, lastenohjaaja Eila Närhi, emäntä Tarja Lappalainen, siivooja Marika Pasonen, talousjohtaja Tiina Snicker ja kirkkoneuvoston valitsema luottamushenkilöjäsen.

TEKSTI: Hanna Räinä
KUVA: Kari Rossi

SEURAKUNTAPASTORI Taru Kettunen on tuttu näky erityisesti Pitäjänkirkon ja Savilahden alueen jumalanpalveluksissa ja tilaisuuksissa. Kettusen työviikot alkavat olla vähissä haastattelua tehdessä ja tunnelmat ovat vähän haikeat:

– Tuntuu, että aika on mennyt nopeasti, hän toteaa.
Valinta pappisuralle lähdöstä oli Kettuselle luontaista nuorena naisena:
– Olen kotoisin Espoosta ja toimin aikanaan Espoonlahden seurakuntanuorissa. Hengelliset asiat sekä työskentely ihmisten parissa kiinnostivat minua. Siispä lukion jälkeen hain teologiseen ja aloitin opinnot siellä vuonna 1977.

Etelä-Savoon töiden perässä

Kettunen päätyi Mikkeliin alun perin miehensä työn vuoksi 80-luvun alkupuolella. Mäntyharjulle he muuttivat 1989.
– Minut vihittiin papiksi joulukuussa 1989, jolloin aloitin Mäntyharjun seurakunnan virallisena apulaisena. 2000-luvulla työskentelin myös Pertunmaan ja Hirvensalmen seurakun-

nissa. Välillä olin lapsia hoitamassa kotona, hän muistelee.

Mikkelin maaseurakuntaan Kettunen tuli vuonna 2007 kesällä. Virka oli aluksi määräaikainen, mutta hän siirtyi seurakuntaliitoksen myötä vakituiseseen seurakuntapastorin virkaan. Kettusen mukaan parasta papin työssä on ollut Jumalan sanan julistaminen ja ihmisten kohtaaminen. Hän on myös huomannut,

”Erityisesti kinkeriperinne on mielestäni hienoa.”

Taru Kettuselle Pitäjänkirkko on tullut tutuksi vuosien varrella.

Se mikä on vaikeinta, on parasta

Pastori Taru Kettunen on toiminut pappina neljällä eri vuosikymmenellä. Mikkelin maaseurakuntaan hän tuli vuonna 2007. Kesäkuusta alkaen hänelle koittavat ansaitut eläkepäivät.

että haastavimmat työtehtävät ovat lopulta olleet antoisimpia.

– Se, mikä on vaikeinta, on ollutkin lopulta parasta. Kuten esimerkiksi hautajaiset ovat tehtävänä raskaat, mutta antavat kuitenkin eniten. Niissä koen, että olen ollut oikeassa paikassa palvelemaan.

Maaseutupappina näkee vuoden kierron

Kettunen on työskennellyt paljon entisen maaseurakunnan alueella eli Savilahden alueseurakunnassa. Miten maaseutuelämä on näkynyt hänen työssään? Kuulemma monellakin tapaa.
– Maaseudulla vuoden kierto tulee työssä vahvasti esiin: Alkuvuodesta vietetään kinkereitä, keväällä on kylvön siunaamisia, kesällä maakirkkoja, syksyllä sadonkiitosjumalanpalveluksia sekä joulun aikaan lauletaan kodeissa kaudempia joululauluja. Erityisesti kinkeriperinne on mielestäni hienoa, koska niissä olen kohdannut ihmisiä aidosti.

Kuka?

TARU KETTUNEN

- Mäntyharjulainen seurakuntapastori
- Pappina vuodesta 1989
- Toïssä Mikkelin seurakunnassa vuodesta 2007
- Perheeseen kuuluu puoliso, viisi lasta ja viisi lastenlasta
- Harrastaa neulomista, monenlaista käsillä tekemistä ja liikuntaa

Otavalaiset saavat Kettuselta erityismaininnan:

– Otava on oma yhteisönsä, jossa toimii aktiiviset järjestöt. Yhteistyö seurakunnan kanssa toimii hyvin. Olen iloinnut Otavan aluetiimin kanssa tehdystä yhteistyöstä.

Viimeinen työvuosi koronan keskellä

Kettusen viimeinen työvuosi pappina on kulunut hyvin erikoisissa tunnelmissa koronaepidemian takia.

– Saarnojen kirjoittaminen ja myös seurakuntalaisten kohtaaminen on jäänyt vähemmälle viimeisen vuoden aikana. Se on ollut mielestäni harmillista. Myös jatkuva uudelleen suunnittelu ja taas peruminen on ollut rankkaa itse kullekin.

Eläkepäivät ovat kuitenkin nyt kovaa vauhtia lähenemässä: Miten Kettunen aikoo niitä viettää?

– Aluksi ajattelin ottaa rennosti. Mutta ehkäpä hankin uuden harrastuksen, jottei käsityöharrastus ihan riistäydy käsistä, hän sanoo pilke silmäkulmassa.

– Olen kiitollinen seurakuntalaisille seurakuntayhteydestä ja työtovereille työtoveruudesta. Illoitsen teistä kaikista, joita opin tuntemaan vuosien mitaan, Kettunen päättää.

Ensikertalaisen havaintoja kirkolliskokouksesta

TEKSTI JA KUVA: Eija Juuma

KIRKOLLISKOKOUKSEN TEHTÄVÄNÄ on päättää kirkon oppia ja kirkon työtä koskevista keskeisistä linjauksista. Se päättää myös kirkon hallinnosta ja taloudesta. Nopeasti muuttuva yhteiskunta haastaa kirkon kankeaa ja hidasta päätöksenteko- ja toimintakulttuuria. Asioita on totuttu tekemään niin kuin aina ennenkin.

Kirkolliskokouksessa on puhuttu pitkään kirkon hallinnon keventämisestä. On tehty selvityksiä, mutta ne eivät ole muuttuneet päätöksenteossa riittävän nopeasti käytännön teoiksi. Julkisuudessa kirkolliskoko-

us on ollut esillä säännöllisesti avio- liittokysymyksen osalta. Kirkolla on siis omat ”sotensa”. Toki pian vuoden kestänyt koronavuosi on osoittanut, että käytännön työssä kyetään erittäin nopeisiin toiminnan muutoksiin. Ruohonjuuritasolla kirkon toiminta on ketterää.

Kirkkoa rakennetaan tulevaisuuden aikuisille

Oma havaintoni on se, että kirkolliskokouksessa on meneillään sukupolven vaihdos. 1980- ja 1990-luvulla syntyneet edustajat tuovat mukanaan oman tapansa käsitellä ja keskustella asioista. He eivät enää kuulu

niin vahvasti kirkollisiin herätysliikkeisiin kuin vanhemmat sukupolvet. Ei pelätä käydä keskustelua vaikeistakaan asioista. Kokemusta arvostetaan, mutta ei ylhäältäpäin katso- mista. Asiat pitää perustella hyvin. On suostuttava tasavertaiseen vuorovaikutukseen.

Täysisistunnon lisäksi edustajat työskentelevät valiokunnassa. Itse teen työtä suhteellisen uudessa tulevaisuusvaliokunnassa. Ajattelen, että tässä työskentelyssä auttaa kirkon ja yhteiskunnan historian tuntemus, teologian tuntemus sekä tämän ajan ilmiöiden havainnointi tutkimusten, median ja hiljaisten signaalien avul-

Faktaa

Eija Juuma on ollut kirkolliskokousedustaja vuodesta 2020, siellä hän on tulevaisuusvaliokunnan jäsen. Samana vuonna hän tuli hiippakuntavaltuustoon. Juuma aloitti seurakuntapastorina 2008 ja oli vuosina 2013-21 esimies- ja hallinto-tehtävissä. Aiemmalta koulutukseltaan Eija on kirkon nuorisotyönohjaaja ja diakoni. Juuman juuret löytyvät Kuusamosta, mutta hän on asunut Mikkeliissä vuosituhannen vaihteesta asti. Harrastuksina Eijalla ja aviomiehellä ovat liik- kuminen metsässä maastopyörällä, suksilla ja jalan sekä lukeminen. ”Arvostan yksinkertaista elämää, kiireettömyyttä ja rehellisyyttä.”

”Ruohon-juuritasolla kirkon toiminta on ketterää.”

la. Kirkkoa rakennetaan tämän päivän lapsille, jotka ovat tulevaisuuden aikuisia.

Olen oman hiippakuntani edustaja

Miltä kirkolliskokous sitten vaikutti näin ensikertalaisen silmin? 109 edustajan joukko on varsin kirjava. Sama edustaja voi kuulua moneen erilaiseen ryhmään. Olet oman hiippakuntasi edustaja. Olet pappi tai maallikko. Saat kuulua johonkin kirkkomme herätysliikkeeseen tai olet puolueen jäsen. Edustat maaseutua tai suurta kasvukeskusta. Edustajia lokeroidaan liberaaleihin, konservatiivisiin tai maltil-

liseen keskilinjaan. Yhteiskunnasta tutut vahvat jakolinjat ovat siis tuttu ilmiö myös kirkolliskokouksessa.

Kirkolliskokous luo isot suuntalinjat kirkolle, johon kuului vuoden 2020 lopussa 3,7 miljoonan jäsenenä. On tärkeää, että 109 edustajan joukko kykenee keskustelemaan ja ennen kaikkea kuuntelemaan eri tavalla ajattelevaa. Keskusteleminen ja kuunteleminen voivat välillä turhauttaa, mutta ne ovat tapoja luotsata näinkin isoa kirkkoa eteenpäin.

Itse suhtaudun kirkon tulevaisuuteen positiivisesti. On pidettävä katse riittävän kaukana tulevaisuudessa ja jalat tukevasti maassa.

Kohtaamispaikka

Lasten ja nuorten parissa yli kolmekymmentä vuotta

TEKSTI: Hanna Räinen
KUVA: Kari Rossi

KARI ”KAPA” KOVANEN ON SYNTYPERÄINEN MIKKELILÄINEN. Hän on työskennellyt Mikkelin seurakunnissa kunnioitettavat 32 vuotta nuorisotyönohjaajana.

– Aloitin kerhonohtajana ja isosena maaseurakunnassa jo nuorena, hän muistelee.

Myönteiset kokemukset seurakunnasta sekä lapsilta ja nuorilta saatu palaute ratkaisi alavalinnan. Kovanen opiskeli Pieksämäellä nuorisotyönohjaajaksi ja tuli Mikkelin maaseurakuntaan töihin vuonna 1988. Sillä tiellä hän on pysynyt.

Parasta lasten ja nuorten kanssa työskentelyssä on Kovasen mukaan ollut vapaus suunnitella ja toteuttaa työtään. Hänestä on ollut hienoa, kun perheiden lapsia on päässyt tuntemaan pienestä kerholaisesta pitäen aina isosvuosiin saakka.

– Rippikoululaisia on jo toisen sukupolven edustajia, hän muistelee. Kovanen mukaan hienoa on ollut erityisesti leirien pitäminen. Hän piti aikanaan mm. isä-poikaleirejä, joita muistelee lämmöllä. Myös erilaiset kerhot vuosien varrella ovat jääneet mieleen.

– Porukkaa tulee leireille ja se on mahtava homma. Leirityö on pysynyt vuosien mittaan aika samana. Lapset ovat aina innokkaita!

Millaisia suunnitelmia miehellä on eläkepäiviin?
– Pitäisi tehdä pientä pintaremonttia sisällä ja ulkona. Lisäksi harrastan kirpputoreja eli kierrätän myymällä ylimääräistä tavaraa. Odotan myös kesää ja mökkeilyä.

Lopuksi Kapa haluaa kiittää työkavereitaan nuorisotyön tiimissä sekä päättää haastattelun sanomalla terveisiä seurakuntalaisille: Moikkailaan, kun tavataan!

Hauskoja sattumuksia leireillä

Ruunaniemen leirillä oli iltaohjelmassa nuotiolla makkaranpaistoa. Noin 10-vuotias poika kertoi kurjasta viikosta kotona. Äiti oli joka päivä paikottanut siivoamaan huoneen, että se jäisi siistiin kuntoon leiriviikonlopuksi. Pojan mielestä se oli niin väärin, kun tottu kävi joka yö sotkemaassa sen uudelleen!

Kerran tultiin Partaharjun leiriltä Mikkeliin päin noin Haukivuoren maaseudun kohdalla. Leiriläinen soitti kotiin ja sanoi, että matkalla ollaan. Vanhempi kysyi: Missä kohdin olette tulossa? Poika vastasi: Tässä peltojen kohdalla!

Ison seurakunnan kirkkoherra ehtii harvoin istua toimistossaan.

Seurakunnan tulisi olla yhteisö, jossa kaikilla on hyvä olla

Uudessa työssään kirkkoherra Arja Huuskonen iloitsee ihmisten kohtaamisista ja työn monipuolisuudesta. Arjen kiireiden keskellä hän ammentaa hengellistä ravintoa Raamatusta sekä musiikista.

TEKSTI: Mari Parkkinen
KUVA: Ilpo Aalto

TUOMIOROVASTI ISTUU oman työhuoneensa sohvalla ja näyttää rauhalliselta. Jos kiirettä on ollut, niin se ei ainakaan välity haastattelussa. Tässä hetkessä on hyvä ja rauhallinen olo. Ensimmäiset viikot uudessa työssä ovat olleet kiireisiä mutta mukavia.

– Alku on ollut oikein mukava. Odotin innolla, että pääsen aloittamaan työt. Paljon on tullut tietysti informaatiota, mutta on ollut hienoa, kun on ollut joukko ihmisiä ympärillä opastamassa uusissa asioissa, **Arja Huuskonen** kertoo.

Mikkeli on jo ennestään tuttu

Arja on tuttu osalle seurakuntalaisia jo aiemmilta vuosilta. Hän on työskennellyt Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnassa vuosina 2005–2007. Paluu tutuille kummitunneille on sujunut helposti.

– Tosi paljon helpottaa se, että on paljon tuttuja kasvoja. Sekin helpottaa, että tietää ja tuntee paikkoja, ettei ole ihan hoo-moilasena, että minnekkä tässä mennään, Arja nauraa.

Arja siirtyi Mikkeliin Pihtiputaan ja Kinnulan kirkkoherran tehtävästä. Hänelle tärkeintä esimiehen tehtävässä on huolehtia siitä, että työyhteisö toimii.

Faktaa

- Tuomiorovasti Arja Huuskonen aloitti Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnassa helmikuun alussa
- Uudessa työssä hän iloitsee ihmisten kohtaamisesta ja työn monipuolisuudesta
- Hän ammentaa hengellistä ravintoa Raamatusta ja virsien veisaamisesta

– Työyhteisö tulee ensimmäisenä. On tärkeää, että työntekijät voivat hyvin ja kaikki työt hoituvat. Lisäksi yhteispeli on tärkeää, silloin kaikki sujuu juohevasti. Se on peruslähdekohta, josta sitten pystyy keskittymään muuhun.

Tuomiorovastin työt ovat moninaiset

Arja nostaa yhtenä kirkkoherran tehtävistä esiin ihmisten kohtaamiset.

– Aiemmassa kirkkoherran työssä tein kaikkea mahdollista laidasta laitaan, tämä on enemmän puhtaasti hallinnollista työtä, joista kyllä pidän kovasti. On ihanaa, että tässä on myös paljon ihmis-

ten kohtaamista.

Uusi tuomiorovasti ajattelee, että seurakunnan on hyvä olla avoin yhteisö kaikille, eikä ketään tule rajata pois.

– Se on oikeastaan toive ja ihanne, että seurakunta olisi kaikkien kokema koti. Seurakunta olisi niin läheinen ja työntekijät niin tuttuja, että olisi helppoa lähestyä seurakuntaa. Varmasti monelle tämä on hyvä yhteisö ja täällä on hyvä olla, mutta monille seurakunta on vieras. Itselleni on tärkeää, että seurakunta olisi seurakuntalaisten oma, että meillä on sellaista toimintaa, johon olisi helppo tulla, kuvailee Arja.

Yritetään yhdessä olla toiveikkaita

Koronarajoitusten keskellä tuomiorovasti ikävöi monen seurakuntalaisen tervetuloa yhteisiin jumalanpalveluksia ja yhteistä ehtoollista, mutta hän näkee tässä tilanteessa myös jotakin positiivista:

– Ajattelen, että vaikka tämä onkin kurja asia, niin se myös yhdistää. Se koskee meitä kaikkia. Olemme kaikki samassa veneessä. Yritetään yhdessä selvitä ja olla toiveikkaita, että pian koittaa aika, jolloin kaikilla on rokutus ja päästään mukaan jumalanpalveluksiin ja seura-

kunnan toimintaan.

Arjen ja koronaviruksen keskeisellä tuomiorovasti ammentaa hengellistä ravintoa rukouksesta ja virsien veisaamisesta.

– Yhdessä kokoontuminen, rukous tai pieni hartaus virkistää. Myös oma hiihtäminen on tärkeää ja tietysti normaalioloissa yhdessä veisaaminen. Mutta nyt kun sitä ei ole, niin hengellisyyttä voi hoitaa, vaikka lukemalla Raamatun tekstejä. Ei hengellinen ravinto ole välttämättä pelkästään Raamatun tekstin lukemista. Se voi olla vaikkapa kauden kappale tai jotakin muutakin. Ajattelen myös, että kaikki hyvät kohtaamiset luovat positiivisuutta.

”Itselleni on tärkeää, että seurakunta olisi seurakuntalaisten oma.”

Istockphoto

Hautakivi julistaa ylösnousemusta

HARVOIN MUISTAMME läheistemme haudalla käydessämme, mitä hautakivi viestittää jo pelkällä olemassaolollaan. Sillä on sellaisenaan vahva kristillinen sanoma.

Hautakivi muistuttaa siitä kivistä, jonka enkeli vieritti pois Jeesuksen haudan suulta. ”Älkiä maa alkoi vavahdella ja järjesti, sillä Herran enkeli laskeutui taivaasta. Hän tuli haudalle, vieritti kiven pois ja istuutui sille.” (Matt. 28:2).

Kivi ei voinut ensimmäisenä kristillisenä pääsiäisenä estää Jumalan ihmettä, voittoa kuolemasta. Näin kivistä tuli kuoleman voimattomuuden osoitus ja ylösnousemuksen merkki. Tällaista ylösnousemussanomaa jokainen hautakivi julistaa omalla sanattomalla tavallaan.

Hautakivien myötä hautausmaamme linkittyvät Jeesuksen kaksi tuhatta vuotta vanhaan hautaan Israelissa. Pääsiäisaamun tyhjä hauta ja pois vieritetty kivi todistivat ylösnousemuksesta, joka kantaa kristittyjä yhä edelleen.

Hautakivi julistaa pääsiäisen sanomaa: Kristus nousi kuolleista, kuolemallaan kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi.

Pääsiäispyhinä käyn isovanhempieni ja vanhempieni haudalla. Luen hautakivestä heidän nimensä sekä syntymä- ja kuolin-aikansa. Kuollut kivi on minulle elämän merkki. En ole menettänyt rakkaistani, vaan lupaus ylösnousemuksesta rohkaisee.

Seppo Häkkinen
Mikkelin hiippakunnan piispa

Pääsiäisen aika ja iankaikkisuus

Isä meidän, joka olet taivaissa... Tätä lausetta tavasin erään taide-esineitä myyvän liikkeen näyteikkunan läpi.

TEKSTIT: Jaana Pietiläinen
KUVAT: Kari Rossi

KIRJAIMET OLI SYÖVYTTÄMÄLLÄ saatu näkyviin hanhenmunan kuoreen. Siinä oli Isä meidän- rukous.

Miten erityisellä tavalla tuossa pienessä taideteoksessa yhdistyykään hauraus ja vahvuus, aika ja ajattomuus. Hauras munan kuori joka kantaa ympärillään vahvaa ja ajatonta rukousta.

Jumalan rakkaus tuli näkyväksi

Miten erityisellä tavalla kaikki yhdistyy myös pääsiäisen sanomassa. Jeesuksen elämässä kohtaavat hauraus ja vahvuus, aika ja iankaikkisuus. Katekismuksen sanoin: ”Jeesuksessa Jumalan rakkaus tuli näkyväksi keskelle tätä maailmaa. Jumala asettui ihmisen osaan lähettämällä ainoan Poikansa meidän luoksemme. Jeesus oli historiallinen henkilö, kotoisin Nasaretin kaupungista. Hän syntyi ja kuoli, iloitsi ja itki niin

kuin kuka tahansa meistä. Jeesus oli erityisesti niiden ystävä, joita muut väheksyivät ja halveksivat. Näin hän todisti Jumalan rakkaudesta kaikkia ihmisiä kohtaan. Elämällään Jeesus osoitti, mitä kuuliaisuus Isän tahdolle merkitsee.”

Paljon on näkemättömyyden verhon takana

Haastatellessani **Olli Sarastetta** ja **Elina Ylöstä** jäin miettimään ajatusta aikaikkunasta. Aikaikkuna johtaa monet meistä lapsuuden ajan pääsiäisen, sen makuihin ja tuoksuihin ja erityisesti yhteyteen läheisten kanssa. Aikaikkunan kautta saamme myös kurkistaa vielä kauemmas menneeseen, aina Golgatalle ja tyhjän haudan salaisuuteen asti. Se, mitä sieltä näemme, ei ole vain historiaa vaan totta tässä ja nyt. Hauraan ja ajallisen elämäme saamme antaa vahvan ja ajasta aikaan elävän Jumalan varaan.

Lohdullista, sillä ”Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla mei-

”Aikaikkunan kautta saamme kurkistaa kauemmas menneeseen.”

Pienessä taideteoksessa yhdistyvät hauraus ja vahvuus.

tä vastaan? Kun vaan antoi hänet kuolemaan kaikkien meidän puolestamme, kuinka hän ei lahjoittaisi Poikansa mukana meille kaikkea muutakin? (Room. 8:31–32)

Aikaikkuna avaa meille näkymää myös tulevaan. Vaikka paljon on näkemättömyyden verhon takana, niin silti saamme luottaa Jumalaan ja rukoilla ja kiittää häntä tänäkin pääsiäisenä. Sillä Hänen on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.

Yhteistä aikaa perheen kanssa

OLEN OLLI SARASTE ja toimin Etelä-Savon ammattiopiston yhteiskunta- ja työelämätaidon opettajana. Olen ollut opettajana jo 90-luvulta lähtien. Toimin myös seurakunnan luottamushenkilönä oppilaitos- ja kansainvälisyyden johtokunnassa.

Mitä sinulle tulee mieleen sanasta pääsiäinen?

No ensinnäkin se on merkittävä kirkollinen juhla ja koko kristikuntaa yhdistävä. Vaimoni Ulla laulaa kuorossa, joten olemme usein pääsiäisen yöjumalanpalveluksessa. Pääsiäinen on minulle rauhoittumisen ja ”huilahtamisen” aikaa kevään keskellä. Pääsiäinen on myös aikaikkuna lapsuuden juhliin. Mieleen nousevat lämpimät muistot siitä miten äiti lauloi kotona ja kirkossa ja tietysti muistan pääsiäismunan ja

herkkuruuat, erityisesti lihapiirakan (joka oli oikea peltipiirakka) ja itse tehdyn lihaliemen.

Miten olet suunnitellut viettäväsi pääsiäistä tänä keväänä?

Minulla ei ole tarkempia suunnitelmia. Jos rajoitukset sallivat, niin haluaisin viettää yhteistä aikaa perheen nuorten kanssa. Lisäksi aiomme ulkoilla ja varmaankin myös mökkeillä. Jonain vuonna olen ajatellut myös käydä katsomassa ortodoksisen kirkon pääsiäiskirkkoa. Ja ehkä myös tänä vuonna kuunteleminen Bachin Matteus-passion. Sen äärellä olemme ikään kuin alkulähteillä.

Omaan luterilaiseen kirkkooni toivoisin, että pääsiäistä ja muitakin kirkon perinteisiä juhlia voisi tuoda näkyväksi uudella tavalla. Että löytäisimme nuoria puhuttelevat tavat.

Olli Sarasteen mielestä perinteisiä juhlia voisi tuoda näkyväksi uudella tavalla.

Karitsan paisti ja pasha

OLEN ELINA YLÖNEN, opiskelija (yhteisöpedagogi YAMK). Olen myös juuri aloittanut projektipäällikkönä opiskelijoiden hyvinvointiin liittyvässä HyVe-hankkeessa.

Olen kotoisin Hankasalmelta, mutta nyt jo yli 5 vuotta olen ollut mikkeliäinen. Mikkelin on mukava ja sopivan kokoinen kaupunki asua.

Mitä sinulle tulee mieleen sanasta pääsiäinen?

Ensimmäisenä mieleen tulee yhdessä-olo perheen kanssa. Ja erityisesti Palmusunnuntai vie ajatuksen lapsuuteen. Silloin kierrettiin siskon kanssa naapurustossa virpomassa. Kiva oli nähdä naapureita ja ilahduttaa heitä. Pitkäperjantaista jäi mieleen pimeä kirkko. Pääsiäiseen kuuluu tietysti myös hyvä ruoka, kuten karitsan paisti ja pasha. Usein

perheemme kävi myös haudoilla sytyttämässä kynttilät.

Miten olet suunnitellut viettäväsi pääsiäistä tänä keväänä?

Ei ole mitään erityisiä suunnitelmia. Ehkä menemme Hankasalmella käymään ja nähdään läheisiä... tietysti turvavälit huomioiden. Ehkä mökkeillään. Ja tietysti nautitaan hyvää ruokaa.

Mitä hyvää tai iloista toivot opiskelijoille tällaisen poikkeusaikana?

Ehkä voimme myöhemmin järjestää pieniä tapahtumia tai kilpailuja, vaikka jalkaa ennen pääsiäistä rairuohon siemeniä ja haastaa kasvattamaan mahdollisimman hyvää ”ruohikko”. Joka tapauksessa toivon kevääseen iloista mieltä ja loma-aikaan lepoa.

Palmusunnuntai vie ajatuksen lapsuuteen, sanoo Elina Ylönen.

Vapaaehtoista

Kitefun Secondary Schoolissa englanninkielen tunti.

Pullantuoksuinen kirpputori ja paljon muutakin

KORONAVUOSI ON ASETTANUT vapaaehtoistoiminnalle melkoisia haasteita. Välillä olemme kirpputoreillamme ja kahvilatoiminnassa sulkeneet ovet ja välillä olemme voineet toimia. Vapaaehtoiset ovat joutuneet myös rajoittamaan omaa olemistaan vapaaehtoistoiminnassa rajoitteiden vuoksi. Kärsivällisyyttä on koeteltu monin tavoin, kun omaa aktiivisuuttaan ei ole voinut toteuttaa.

Ihminen ei ole luotu vain itseään varten

Toiminnan aikana olemme kuitenkin voineet kokea vahvaa osallisuutta ja yhteisöllisyyttä seurakunnassa. Kirpputoreilla ja kahvilassa Savilahdenkadulla ja Haukivuorella on tilaa osaamiselle ja oppimiselle. Kahviloiminnassa olemme myyneet leivonnaisia mukaan "take away-periaatteella". Yhteinen ideointi, toinen toisemme kannustaminen ja vuorovaikutteisuus onkin ollut upeaa ja eteenpäin suuntaavaa.

Vapaaehtoistoiminta onkin seurakuntamme suuri siunaus. Toiminnassa mukana olevien kanssa on hyvä tehdä töitä. Ideana on se, että tekiä kokee tekevänsä jotain merkityksellistä. Ihminen ei ole luotu vain itseään varten, vaan avuksi toisille. Monelle mukana olevalle onkin "antaessaan saa" - tuttu kokemus.

Lähetystyöllä tuetaan paikallisia ihmisiä

Lähetystyön osalta toiminnan merkitys tulee siitä, että voi olla kerryttämässä varoja, joilla tuetaan lähetystyöntekijöidemme työtä, kummilapsien ja stipendiaattien koulutusta sekä hankkeiden toteutumista eri puolilla maailmaa. Juuri saimme tiedon, että Angolassa stipendiaattioiskelijamme oli valmistunutkin etuajassa teologian maisteriksi. Näin paikallinen kirkko saa osaavan työntekijän. Lähetystyön ideana on nimenomaan tukea paikallisia ihmisiä yksilöinä, yhteisönä ja kirkkona. Monenlaisia hankkeita on myös päättynyt ja monenlaisiin haasteisiin pyrimme vastaamaan.

Lähetyspiirit ovat osaltaan mukana yhteisessä tehtävässä. Korona-aikana on toimittu seurakunnan tiloissa, joissa on voitu pitää turvavälejä ja maskeja. Ehkä koittaa vielä aika, jolloin kotikokoontumisetkin ovat mahdollisia.

Tule sinäkin mukaan

Lähetystyön ja kansainvälisen vastuun joukoissa on tilaa sinullekin. Voit olla mukana sopivaksi katsomallasi tavalla. Tapoja löytyy monia ja niiden etsimisessä voin auttaa. Yhdessä löytämisen ja rakentamisen aika on nyt.

Marja Holm
lähetyskasvatussihteeri

Pyhiinvaellusta kirjojen kanssa

HYVÄ TEKÖ TARTTUU -HANKKEEN kehittäjätiimi on ideoinut taas uutta. Huh-tikuun lopussa kokeillaan hengellisen kirjallisuuden lukupiiriä, joka toteutetaan luonnollisesti etänä.

"Olin puolitoista vuotta sitten hiljaisuuden reititissä Susiniemessä ja selailin siellä kiinnostavia kirjoja. En ole kuitenkaan saanut aikaiseksi palata niihin. Tarvitsisin kirjavinkkausta. Yksin lukeminen on antoisaa, mutta kristillisyyden olemukseen kuuluu myös yhteisöllisyys, jakaminen." **Aila Marjamaa** HTT-kehittäjätiimistä kertoo. Pastori **Jaana Pietiläinen** muistelee kokemustaan vuosien takaa, kun muutaman naisen porukka kokoontui lukemaan toisilleen: "Päätimme kokoon-

tua sen ympärille, mikä tuntui meistä kaikista hauskalta. Luimme tarinoita ja keskustelimme niistä. Hauskaa oli."

Pyhiinvaellus kirjojen kanssa alkaa kesäviikkona 21.4.2021 klo 18. Toimintaa kokeillaan ja kehitetään ensin muutaman kerran ja katsotaan, onko sille kysyntää vai tarvitaanko ryhmiä jopa lisää. Sopiva yhden ryhmän koko lienee n. 8-10 hlöä. Mukana on pastori Jaana Pietiläinen, joka toimii jatkossakin ryhmän kirjavinkkaajana. Ensimmäisellä kerralla kuunnelaan ääneen luettua tekstiä, jonka ääressä pohdiskellaan sekä jokainen itsekseen että yhdessä.

Ryhmään voi ilmoittautua Jaanalle: jaana.pietilainen@evl.fi tai p. 0400 143 269.

Hautoja voi siistiä omatoimisesti

Istockphoto

Valitettavasti näyttää siltä, että hautausmaatalkoita ei pystytä tänä vuonnakaan järjestämään entisenlaisina. Tiedotamme heti asiasta, jos pystymme niin toimimaan. Keväällä voi oma-aloitteisesti käydä hautausmailla haravoimassa ja siistimässä, vaikka vain oman sukunsa hauta-alueet. Haravointijätteet voi jättää kasoihin, jotka hautausmaiden kausityöntekijät käyvät myöhemmin poistamassa.

Kari Rossi

Sunnuntaina 24.1.2021 messun yhteydessä vihittiin Mikkelin hiippakuntaan seitsemän uutta pappia. Heistä kolme asetettiin Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan palvelukseen. Viikkimisen suoritti ja ehtoollisen jakoi Mikkelin piispa Seppo Häkkinen avustajinaan hiippakunnan papistoa. Papeiksi vihittiin Esa-Pekka Helanne, Timo Kangas, Johannes Kinnunen, Jussi Kinnunen, Minna Kyrkkö, Sari Reinikainen ja Elsa Sihvola. Messu on katsottavissa seurakunnan kanavalla YouTubeissa.

Pääsiäisen jumalanpalvelukset

Tervetuloa seuraamaan jumalanpalveluksia seurakunnan YouTube-kanavalle tai kirkkoihin paikan päälle rajoitukset huomioiden. **Mikäli haluat seuraamaan messua paikan päälle, ilm. siitä toimittavalle papille** edellisenä päivänä klo 9–14 puhelimitse. Kts. numerot ko. tapahtuman kohdalla. 28.3. saakka kirkkoihin mahtuu 6 hlöä. Huhtikuun rajoitukset tiedotamme myöhemmin kirkollisissa ilmoituksissa.

Su 28.3. klo 10 Messu verkon välityksellä Suomenniemen kirkosta. Ilm. p. 0400143403.

Su 28.3. klo 10 Tuomiokirkossa messu. Ilm. p. 0400143246. Messun jälk. ehtoollisen vietto klo 11.30–12.30 kaikille halukaille

Ahtikirkot verkossa Pitäjänkirkosta klo 18: 29.3., 30.3. ja 31.3.

Ti 30.3. Ehtoollisiltakirkko Laajalammella. Ilm. Petteri Kilpeläinen: 0400143254. Ehtoollinen jatkuu tunnin kirkkohetken jälk.

Ke 31.3. klo 11-13 Ehtoollispäivähartaudet klo 11 ja 12. Ilm. p. 0400143279

To 1.4. Kiirastorstai. Jos tulet kirkkoon seuraamaan messua, ilm. tulostasi papille:

- Anttolan kirkko klo 19: Ilm. Mikko Miettinen 0400 143 451
- Haukivuoren kirkko klo 18. Ilm. Markku Liukkonen 0400 143 431
- Pitäjänkirkko klo 19: Ilm. Eija Juuma 0400 143 304
- Ristiina klo 18. Ilm. Hanne Keijonen 0400 143 402
- Suomenniemi klo 18. Ilm. Sari Martikainen 0400 143 403
- Tuomiokirkko klo 18. Ilm. Timo Kangas 0400 143 246
- Mahd. ehtoolliseen tunnin ajan jumalanpalvelusten jälk. kaikille halukaille

2.4. Pitkäperjantai verkossa

Sanajumalanpalvelus verkon välityksellä Ristiinan kirkosta klo 10

Kuolinhetken hartaus verkon välityksellä tuomiokirkosta klo 15

Lapset ja perheet

Varhaiskasvatuksen toiminta on tauolla 5.4.2021 saakka: päivä- ja perhekerhoja, muskareita, Lapsi-Arkia, Lastentupia, Lasten kirkkoja, Eka vauva-ryhmiä, Taideleikkiä, Ilta teille kahdelle lastenhoitoa ja Iltapäivän hetken lastenhoitoa ja Tukea kotiin- toimintaa ei järjestetä ko. aikana.

Lisätiedot: www.mikkelintuomio-kirkkoseurakunta.fi/tule mukaan/ lapsille ja lapsiperheille tai Facebookissa Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan lapset

Hae lapsellesi päiväkerhopaikkaa!

Syksyn 2021 päiväkerhoryhmiin ja Taaperopäiväkerhoon ilmoittautuminen on käynnissä 30.4.2021 saakka. Hakulomakkeet löytyvät kotisivuilta. Lapsi voi käydä kahdessa eri ryhmässä, mikäli paikkoja on vapaana. Päiväkerhopaikat voi tulla osaksi toimintakautta ja myös osa-aikaisesti päivähoitossa olevat lapset. Päiväkerhopaikat vahvistetaan toukokuussa. Seurakunnan päiväkerhot on tarkoitettu 2v 8kk-5-vuotiaille. Päiväkerhot kokoontuvat kaksi kertaa viikossa 2½ tai 3 tuntia. Taaperopäiväkerho on tarkoitettu 2-vuotiaille ja se kokoontuu kerran viikossa 2 tuntia. Kerhopaikat ja lisätietoa toiminnasta löydät kotisivuiltamme. Päiväkerho on ilmainen ev.lut kirkkoon kuuluville lapsille, muille maksullinen 40e / kk/ lapsi. Taaperokerhon maksu on 20€/kk. Lisätietoja päiväkerhosta minna.toivonen@evl.fi tai 0400 143 242.

Perheleiri

Susiniemessä 23.-25.4.2021. Lisätietoja tarkemmin kotisivuiltamme.

Kesätoimintaa

Haukivuoren seurakuntatalossa,

Keskustie 53 ja Ristiinan seurakuntakeskuksessa, Kissalammentie 3 arkisin 7-24.6.2021. Toiminta-aika on klo 9–15 vuonna 2011-2014 syntyneille ja klo 9-12 ajalla 1.1.2015-1.6.2017 syntyneille lapsille. Työssäkäyvien (s. 2011-2015) lapset voivat olla tarvittaessa klo 7.45-16.15. Hinta on 3€/pvä tai 35€/14 pvää. Ilm. 22.3.-25.4.2021 kotisivuiltamme Tied. minna.toivonen@evl.fi tai 0400 143 242

Päiväleirit lapsille kesällä

Lähemäen srk-talossa, Paukulantie 27, Otavan srk-talossa, Puulantie 21 ja Rouhialan kerhuhuoneella, Rouhialankatu 49, ajalla 7-24.6.2021. Päiväleirin toiminta-aika on arkipäivisin klo 9-15. Tarvittaessa lapsi voi tulla leirille jo klo 7.45 ja olla klo 16.15:een saakka. Tämä leiriaika on tarkoitettu niille lapsille, joiden vanhemmat ovat työssä. Hinta 8€/pvä tai 100€/14pvää. Hintaan sis. ohjelma, lounas ja välipala. Maksu maksetaan verkkomaksulla. Ohjelmassa mm. sisä- ja ulkoileikat, retket ja askartelu. Ohjaajina lastenhoajaajat yhdessä isosten kanssa. Päiväleirille voi ilmoittautua joko yhdelle viikolle, kahdelle viikolle, kaikille viikoille tai yksittäisille päiville tarpeen mukaan. Ilm. 22.3.-25.4.2021 kotisivujemme kautta. Tied. minna.toivonen@evl.fi, 0400 143 242

Kouluikäisten leirit kesällä

Ilmoittautumiset ja tarkempia tietoja www.mukaan.net

Susiniemessä

21.–23.6. PAISTE, 5-7lk. Ilm. 3.–31.5. Tied. Tiina Pakarinen, 0400143235, tiina.pakarinen@evl.fi
2.–3.8. LOISKE 1, 1–2lk. Ilm. 1.–31.6.
4.–5.8. LOISKE 2, 2–4lk. Ilm. 1.–31.6. Tied. Loiske-leireistä Tiina Haapiainen, 0400143296, tiina.haapiainen@evl.fi

MEIDÄN PERHEEN LOMA – tuettu loma kouluikäisten lasten perheille

Kyyhkylässä Mikkeliissä 25.7.–30.7.2021. Tavoitteena lujittaa perheyhteyttä ja saada lisää voimavaroja arkeen ja antaa tasa-arvoinen mahdollisuus lomailuun. Luvassa eri-ikäisille lapsille ohjelmaa. Edellisestä tuetulle lomalle osallistumisesta oltava vähintään kaksi vuotta. Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan diakoniatyö tukee omavastuusuudessa.

Hakemuksen täyttäminen yhteistyössä oman alueen diakoniatyöntekijän kanssa. Hakemuksen palautus viimeistään 1.4. oman alueen diakoniatyöntekijälle tai diakoniatuomistoon p. 0400 143 250 ma, ti ja pe 9–11. Tied. p. 0400 143238 tai 0400 143251

Polku

www.polkulehti.fi

Testamentti on kaunis tapa auttaa

Jo pienelläkin osuudella omaisuudestasi on suuri merkitys kehitysvaikeiden köyhimmille ihmisille. Lapset voivat päästä kouluun, nuoret saada ammattikoulutusta ja naiset keinoja hankkia toimeentulon.

Testamentin teko ei ole vaikeaa. Tilaa maksuton testamenttioppaamme: 020 787 1201 asiakaspalvelu@kirkonulkomaanapu.fi kirkonulkomaanapu.fi/testamentti

KUA Kirkon Ulkomaanapu

Musiikki

Lauluskojen konsertti Yhteisvastuukeräyksen hyväksi su 25.4. klo 15 tuomiokirkossa.

Herätysliikkeet

KANSANLÄHETYS

Su 28.3. klo 11.30 lähetsaiheinen kirkkokahvilaisuus striimattuna, Markus Aitamäki.

To 8.4. klo 18 Sisälle sanaan -raamattuluennot striimattuna, jos emme pääse kokoontumaan, Samu Turunen.

Su 18.4. klo 11.30 striimattuna, jos emme pääse kokoontumaan, Saara Mrcela.

SUOMEN RAAMATTUOPISTO

Päivätalaisuudet
Su 4.4.klo 14 Seurakuntakeskuksen Ristimäkilässä, Markku Hokkanen ja Juha Hasanen.

Su 2.5. klo 14 Seurakuntakeskuksen Ristimäkilässä, Aino Viitanen ja Juha Hasanen. Musiikissa lauluryhmä Triangeli.

Ma12.4. ja 10.5. klo 18 Raamattuluennot Ristiinan seurakuntakeskuksessa, Galatalaiskirje luvut 3 ja 4 sekä Galatalaiskirje luvut 5 ja 6, Juha Hasanen ja Reino Letonsaari. Tarvittaessa ota yhteyttä: Juha Hasanen puh. 044 516 7250 tai juha.hasanen@sro.fi

Papin päästä

Markku Liukkonen

Tuuli kasvoillasi

KEVÄT ON MIELENKIINTOISTA AIKAA. Toisia lisääntyvä valo ja toimeliaisuus ahdistaa, mutta monet saavat siitä uutta virtaa. Itse avasin elämäni ensimmäisen kerran silmäni maaliskuussa 1968. En muista siitä mitään, mutta siitä lähtien olen ollut kevätihmisen. Tippuvat räystäävät ihastuttavat. Aurinkolaseja alkaa kaipailla. Kuorma-autokortin ajoin aikoinaan keväällä talvikelissä. Siitä ei kyllä enää ollut juurikaan hyötyä, kun tässä hiljattain kirkkoreissulla ajoin kiireessä lumipenkkaan. Minulle tuntematon Essoten hoitaja jakoi ystävällisen koiransa kanssa harmini. **Timo**-suntio ja **Jorma**-seurakuntalainen vetivät auton taas tielle.

Keväällä luonto uudistaa itsensä. Aluksi tuntuu, ettei tapahdu mitään. Vanha kansa luotti kesän tuloon ja kylvi jo maaliskuuhun monenlaista siementä ikkunalaudoillaan. Esikylvö jouduttaa satoa. Luoja on antanut meille järjen myös niissä asioissa, joissa luonto toimii omalla ajallaan.

Kevät tulee kuitenkin myös rytinällä. Föhntuuli voi tuoda äkisti lämmintä ilmaa lännestä. Lumet saattavat sulaa viikoissa, vaikka jäiden lähtemistä pitäisi odotella Etelä-Savossa vappuun asti. Kevään etenemistä kannattaa seurata ja omia havaintojaan jakaa, vaikka

kaverin kanssa. Nykypuhelimilla saa hienoja kuvia.

Voiko ihminen uudistua luonnon lailla? Moni varmasti toivoo, että meistä vielä olisi johonkin. Uskoa omiin kykyihin ja voimavaroihin koetellaan silti joskus. Kevätväsymys on tuttu oire. Toisinaan kaikki sujuu helposti, välillä ei saa aikaan mitään. Luoja on tarjonnut meille nyt ainutlaatuisen mahdollisuuden pysähtyä. Moni työn uuvuttama seurakunnan työntekijä on levännyt. Vapaaehtoisuus on muuttanut vähän muotoaan. Toivottavasti olet silti pitänyt silmäsi auki ja oppinut jotain uutta.

Uudistuminen ei tarkoita, että meistä tulee jotakin muuta, vaan ”tule sellaiseksi kuin olet”. Toisaalta en aina tiedä, millainen olen, ellen uskalla kysyä sitä Luojalta. Elämä tarjoaa monia ihanteita, jotka eivät sovi juuri meille. Onneksi ihmisenä olemista voi opella koko elämän ajan. Kaikki alkaa kuitenkin pysähtymisestä sen äärelle, mikä on nyt tärkeää. Minulle se oli lumipenkassa lähimmäisten apu.

Mitä jos tänään olisimme vain iloisia siitä kaikesta, mitä meillä on! Mukavaa kevättä!

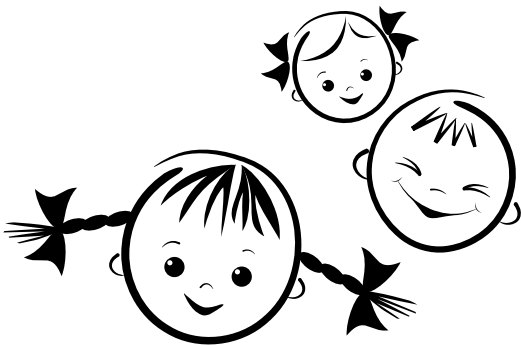
Markku Liukkonen
Haukivuoren aluekappalainen

Lasten suusta

Olimme junamatkalla Mikkelistä etelään. Viisivuotias Maria tarkkaili innostuneena maisemia. Äkkiä tulimme tunneliin ja näkymät katosivat. Maria huikkasi käytävän toisella puolella istuvalle rouvalle: ”Menipäs teidänkin ikkuna pimeeksi”.

Vuosikymmeniä sitten tapahtunutta: Yritin veljelleni selittää, mitä tarkoittaa omatunto: ”Jos teet jotain paha, niin silloin ihan kuin jokin ääni pääsi sisällä sanoisi, että noin ei saa tehdä.” Siihen veljeni totesi: ”Ei minulle kukkaan oo todennut päässä mitään!”

Oletko kuullut lasten hauskoja lausahduksia ja sutkautuksia? Jaa ne kanssamme. Lähetä ”lasten suusta” -tarina: hanna.raina@evl.fi tai 0400 143 277

Suhteellista

Säröjä

Siunasin hiljattain hautaan sukumme nuoren jäsenen. Hänen lempiajatuksiaan oli värssy **Leonard Cohenin** laulusta *Anthem: There’s a crack in everything*. That’s how the light gets in. - Jokaisessa asiassa on särö. Siten valo pääsee sisään.

Kaikessa, mitä maailmassa on, on säröjä. Siinussa ja minussa. Jotain sellaista, mikä ei ole ehjää, kokonaista, sileäpintaista. Jotain rosoista, arpista, haavoittunutta ja laastaroitua. Nuo säröt, ne tekevät meidät alttiiksi haavoittumiselle ja haavoittamiselle. Ne saavat meidät pelkäämään ja suojautumaan. Piiloutumaan. Vihaamaan ja hyökkäämään.

Mutta nuo samat säröt, paradoksaalista kyllä, ne ovat myös tarttumapintaa toisiimme. Ne ovat mahdollisuutemme kokea jotain sellaista, joka on syvää ja hyvää. Mahdollisuutemme kokea ymmärrystä, hyväksyntää, rakkautta.

Kun tulen näkyväksi toisille ihmisille ja heidän hyväksymäksi, voin tulla enemmän omaksi itsekseni myös itselleni. Kokonaisemmaksi. Tähän tarvitaan ihmisiä, jotka ovat niin sinut omien säröjensä kanssa, että sietävät, hyväksyvät ja hellästi silittelevät niitä myös toisissa.

Säröjen todellisuus on syntiin langenneen maailman todellisuutta. Mutta se, mikä on langennut syntiin, saa osakseen myös armon lempeää valoa.

Tuo valo, joka säröistämme pääsee sisään, on taivaallista valoa. Sellaista, joka paljastaa sen, mikä ei ole ehjää, ja katsoo ja kohtelee sitä lempeydellä. Ei yritä ummistaa siltä silmiä. Ei pakota sitä ehjäksi. Antaa sen vain olla sellainen kuin se on.

Maija Haaparanta
sairaalapastori

Rukoushetki

Kiirastorstai on käännekohta

Kiirastorstain aihe on kertomus Jeesuksen ja hänen opetuslastensa viimeisestä yhteisestä aterista ja pyhän ehtoollisen asettamisesta. Katolisessa maailmassa kiirastorstai on ollut myös ripittäytymispäivä. Tähän viittaa nimikin ruotsin sanasta skära = puhdistaa. Kansanuskomuksissa kiira on myös ollut pihasta karkoitettu paha. Latinan nimitys dies viridium (= vihreiden oksien päivä) liittyy ripittäytymiseen: ehtoollisyhteydestä erotetut otettiin takaisin seurakunnan yhteyteen ja heistä tuli jälleen Kristus-viinipuun tuoreita oksia. Kiirastorstain jumalanpalveluksen päätteeksi alttari voidaan riisua liturgisista esineistä ja vaatteista. Riisuminen aloittaa ristin ja ylösnousemuksen pääsiäisen, pääsiäispäivän iltaan jatkuvan kolmen päivän juhla-ajan. Se ilmaisee Kristuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen yhteenkuuluvuuden.

*Suuret ovat Herran teot!
Joka niitä rakastaa, tutkii niitä.*

*Mahtavat ja ihmeelliset ovat hänen työnsä,
iäti pysyy hänen vanhurskas valtansa,
iäti muistettavia ovat ihmeet, jotka hän on tehnyt.
Anteeksiantava ja laupias on Herra!*

*Hän ravitsee ne, jotka häntä pelkäävät,
hän muistaa liittonsa ikuisesti.*

(Ps. 111:2–5)